

200701538/1.

Datum uitspraak: 22 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de
Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/38310 en 06/38309 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 25 januari 2007 in het geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 februari 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 20 juli 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 januari 2007, verzonden op 1 februari 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 maart 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris, voor zover thans van belang, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de in het besluit van 20 juli 2006 vervatte weigering om de vreemdeling ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 dan wel artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 vrij te stellen van het vereiste dat over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf dient te worden beschikt (hierna: het mvv-vereiste) niet deugdelijk is gemotiveerd. Aan deze overweging heeft de voorzieningenrechter, volgens de staatssecretaris, ten onrechte ten grondslag gelegd dat uit een brief van 31 januari 2006 van de behandelend arts van de vreemdeling volgt dat, vanwege de taalproblematiek, niet is komen vast te staan dat de behandelmogelijkheden in het land van herkomst adequaat dan wel effectief zullen zijn en dat deze brief niet aan het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) is voorgelegd. Aldus heeft de voorzieningenrechter, zo betoogt de staatssecretaris, niet onderkend dat deze brief geen concreet aanknopingspunt biedt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het advies van het BMA van 1 december 2003, dat aan voormeld besluit ten grondslag ligt.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 25 juli 2006 in zaak no. 200601304/1; JV 2006/351), is een advies

van het BMA een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze te zijn opgesteld. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de beoordeling van een aanvraag van een zodanig advies uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

2.1.2. In het besluit van 20 juli 2006 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Aan dit standpunt heeft hij, voor zover thans van belang, ten grondslag gelegd dat het, volgens voormeld advies van het BMA, voor de vreemdeling verantwoord is te reizen naar haar land van herkomst en dat daar adequate mogelijkheden voor behandeling van haar psychiatrische aandoening aanwezig zijn.

2.1.3. In de brief van 31 januari 2006 heeft de behandelend arts van de vreemdeling, voor zover thans van belang, gesteld dat de huidige begeleiding van de vreemdeling volledig is gebaseerd op vertrouwensrelaties en communicatie en van dien aard is dat hij zich niet kan voorstellen dat deze in haar land van herkomst (Azerbeidzjan), waaruit zij is gevlucht, kan worden gegeven. Voorts heeft hij in deze brief gesteld dat de vreemdeling alleen de Armeense taal beheerst en dat, naar zijn mening, langdurige behandeling in de huidige, veilige setting nodig is.

2.1.4. Zoals de minister in het besluit van 20 juli 2006 heeft uiteengezet, blijkt uit voormelde brief niet dat de behandelend arts van andere medische gegevens is uitgegaan dan die waarvan het BMA is uitgegaan. De omstandigheid, dat tussen het BMA en de behandelend arts kennelijk verschil van inzicht bestaat over de uit die medische gegevens te trekken conclusie omtrent de mogelijkheden van een adequate, dan wel effectieve behandeling van de klachten van de vreemdeling in haar land van herkomst, biedt geen concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid dan wel volledigheid van voormeld advies van het BMA. Dat, zoals in voormelde brief is toegelicht, de vreemdeling uit haar land van herkomst is gevlucht en dat zij alleen de Armeense taal beheerst, betekent op zichzelf dan ook niet dat haar klachten in haar land van herkomst niet adequaat dan wel effectief kunnen worden behandeld. Door te overwegen dat uit voormelde brief volgt dat niet is komen vast te staan dat de behandelmogelijkheden in het land van herkomst adequaat dan wel effectief zullen zijn en daarin aanleiding te zien voor het oordeel dat de weigering om de vreemdeling vrij te stellen van het mvv-vereiste ondeugdelijk is gemotiveerd, heeft de voorzieningenrechter derhalve een onjuiste betekenis aan die brief toegekend. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige daartegen is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling dat, gelet op het vorenoverwogene en nu de vreemdeling voor het overige geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan voormeld advies van het BMA heeft gesteld, geen grond bestaat voor het oordeel dat de weigering om haar vrij te stellen van het mvv-vereiste de toetsing in rechte niet kan doorstaan.

2.3. Het beroep is ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 25 januari 2007 in zaak no. AWB 06/38309;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

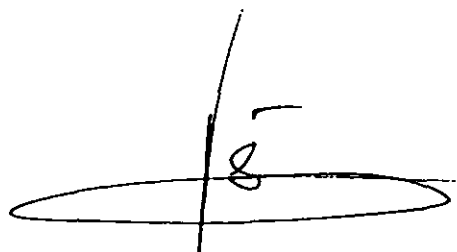
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 mei 2007

418
Verzonden:

22 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 38310 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 38309 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 25 januari 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde: mr. M. Terpstra, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr R.M. ter Hart, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoekster heeft op 4 november 2002 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel "ondergaan van medische behandeling". Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 12 februari 2004 afgewezen. Verzoekster heeft tegen het besluit op 25 februari 2004 bezwaar gemaakt en tevens verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 28 juli 2004 (AWB 04/9173) is het verzoek toegewezen. Nadat verzoekster door een ambtelijke commissie op 2 februari 2006 is gehoord, heeft verweerder het bezwaar bij besluit van 20 juli 2006 ongegrond verklaard. Verzoekster heeft tegen dit besluit op 8 augustus 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoekster heeft op 8 augustus 2006 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 Verweerder heeft op 7 december 2006 een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 14 december 2006. Verzoekster is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 06 / 38310 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 38309 (beroep)

2

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (het mvv-vereiste).
- 2.5 Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een mvv indien het voor de vreemdeling gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.
- 2.6 In de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze bepaling vastgesteld. In B1/1.2.1 Vc is bepaald dat voor deze vrijstelling beoordeeld dient te worden of de vreemdeling in staat is om te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag.
- 2.7 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb kan verweerder het eerste lid van artikel 3.71 Vb buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de zogenaamde hardheidsclausule).
- 2.8 In de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze bepaling vastgesteld. In B1/2.2.1 Vc is bepaald dat het de bedoeling is dat van de bevoegdheid om tot toepassing van de hardheidsclausule over te gaan alleen gebruik wordt gemaakt in zeer bijzondere gevallen.
- 2.9 In B8/3.3 Vc is bepaald dat vrijstelling van het mvv-vereiste kan worden verleend indien de terugkeer van de vreemdeling in verband met de medische noodsituatie zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

zaaknummer: AWB 06 / 38310 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 38309 (beroep)

3

- 2.10 Ingevolge artikel 1, aanhef en onder h, Vw wordt onder een mvv verstaan: het bij een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van herkomst, het land van bestendig verblijf of, bij gebreke daarvan, het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd, door de vreemdeling in persoon aangevraagde en aldaar door die vertegenwoordiging na voorafgaande machtiging van Onze Minister van Buitenlandse Zaken afgegeven visum voor een verblijf van langer dan drie maanden.
- 2.11 In hoofdstuk B1/1.1.1 Vc heeft verweerder neergelegd dat onder een land van bestendig verblijf wordt verstaan: een land waar de vreemdeling gerechtigd is langer dan drie maanden te verblijven op grond van enige verblijfstitel. Indien in het land van herkomst of bestendig verblijf geen Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging aanwezig is, dient de mvv in persoon te worden aangevraagd in het dichtstbijzijnde land waar wel een vertegenwoordiging is gevestigd. Om te kunnen spreken van bestendig verblijf moet de vreemdeling gerechtigd zijn de uitkomst van een aanvraag om verblijf(aldaar) af te wachten.
- 2.12 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat verzoekster niet beschikt over een geldige mvv. Verzoekster komt niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Verweerder heeft zijn besluit in belangrijke mate doen steunen op onder meer het advies van het Bureau Medische Advisering (BMA) van 1 december 2003.
- 2.13 Uit dit BMA-advies blijkt dat verzoekster medisch gezien kan reizen. Verzoekster is in staat te reizen met gangbare vervoermiddelen. Zowel voor als tijdens de reis is medische opvang door een psychiatrisch geschoolde hulpverlener noodzakelijk. Voorts blijkt uit het BMA-advies van 1 december 2003 dat behandeling kan plaatsvinden in het land van herkomst, te weten Azerbeidzjan. Uit dit advies blijkt dat verzoekster bekend is met klachten van psychische aard. Verzoekster is verschillende malen opgenomen geweest vanwege toenemend regressief en depressief gedrag. Naast lichamelijke klachten als rug- en nekpijn, hoofdpijn en buikpijn, slaapt zij slecht en heeft regelmatig last van herbelevingen en nachtmerries. Met behulp van antidepressiva, reactivatie en conditieverbetering komt zij weer in betere toestand. Als medicatie gebruikt verzoekster remoron (antidepressivum), zyprexa (antipsychoticum), diazepam en losec (maagzuurremmers) en vit B forte. Er vindt ambulante begeleiding plaats. In Azerbeidzjan zijn mogelijkheden voor behandeling. Er is medicatie voorradig. Zowel klinische als poliklinische behandeling is mogelijk in het Psychiatric Clinical Hospital te Baku. Er zijn ondersteunende sessies door psychiaters. Voorts zijn er psychiatrische afdelingen binnen ziekenhuizen in de steden Genia, Kuba, Shamaka en Shuska. Het land heeft specifieke 'mental health programs' voor vluchtelingen. De behandeling is niet strikt aan Nederland gebonden. De vraag of bij het uitblijven van een medische behandeling een medische noodsituatie zal optreden op korte termijn wordt door de medisch adviseur bevestigend beantwoord.
- 2.14 Verzoekster stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte heeft tegengeworpen dat zij niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Verweerder heeft ten onrechte gesteld dat zij kan reizen en de behandeling van haar mvv-aanvraag af kan wachten in Azerbeidzjan, Armenië of Georgië. Geen van deze landen zijn haar land van herkomst of van bestendig verblijf. Zij beheerst niet de taal van Azerbeidzjan en bovendien is de Nederlandse ambassade in Azerbeidzjan niet bevoegd tot het afgeven van een mvv. Voorts stelt verzoekster dat zij weliswaar Armeens spreekt maar dat in Armenië geen Nederlandse ambassade is gevestigd.

zaaknummer: AWB 06 / 38310 (voorlopige voorziening)

AWB 06 / 38309 (beroep)

4

Voorts verwijst verzoekster naar de brief van de behandelend arts van 31 januari 2006, waarin wordt vermeld dat de behandeling van verzoekster volledig gebaseerd is op vertrouwensrelaties en communicatie en dat de behandeling letterlijk van levensbelang is. De behandelend arts acht behandeling in Azerbeidzjan vanwege het taalprobleem niet mogelijk. Voorts verwijst verzoekster naar rechtsoverweging 2.11 in de uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 28 juli 2004 (AWB 04/9173) en stelt dat verweerder, in verband met de taalproblematiek, nader onderzoek had moeten laten doen door de medisch adviseur. Door dit na te laten heeft verweerder gehandeld in strijd met artikel 3:2 Awb, aldus verzoekster.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.15 De voorzieningenrechter betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Verzoekster heeft de Azerbeidzjaanse nationaliteit. Verzoekster is gevlucht uit
Vervolgens heeft zij in Tsjetsjenië gewoond. Op 14 januari 2000 is zij naar eigen zeggen Nederland binnengekomen.
- 2.16 Vaststaat dat verzoekster niet beschikt over een mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.
- 2.17 Beoordeeld dient te worden of verweerder aan verzoekster vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw dan wel op grond van de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, Vb heeft kunnen weigeren.
- 2.18 Verzoekster dient vanwege haar Azerbeidzjaanse nationaliteit in principe een mvv aan te vragen in Azerbeidzjan, zijnde het land van herkomst waartoe ook behoort. Niet in geschil is dat verzoekster vanwege het ontbreken van medische behandelmogelijkheden haar mvv aanvraag niet kan indienen en afwachten in . Evenmin is in geschil dat de Nederlandse ambassade in Azerbeidzjan niet bevoegd is tot het afgeven van een mvv, zodat verzoekster haar aanvraag moeten indienen in het dichtstbijzijnde land waar een vertegenwoordiging is gevestigd die wel bevoegd is tot het afgeven van een mvv. Aldaar zal, aldus B1/1.1.1 Vc, vervolgens de mvv in persoon aan de vreemdeling worden verstrekt. Verweerder heeft ter zitting medegedeeld dat uit oogpunt van zorgvuldigheid medische adviezen zijn gevraagd over de behandelmogelijkheden in Azerbeidzjan, Armenië en Georgië.
- 2.19 De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder op basis van het BMA-advies van 1 december 2003 tot de conclusie heeft kunnen komen dat er feitelijk medische behandelmogelijkheden zijn in Azerbeidzjan.
- 2.20 De behandelend arts acht echter, in zijn brief van 31 januari 2006, behandeling in Azerbeidzjan vanwege het taalprobleem niet mogelijk. De voorzieningenrechter begrijpt de brief van de behandelend arts aldus dat, gelet op de gestelde taalproblematiek en er van uitgaande dat de beschikbare behandelmogelijkheden voor verzoekster toegankelijk zijn, niet is komen vast te staan dat de beschikbare behandelmogelijkheden voor verzoekster effectief en adequaat zullen kunnen zijn. In het BMA-advies van 1 december 2003 is dit aspect niet onderzocht. Verweerder heeft kennelijk geen aanleiding gezien (ook niet na eerdergenoemde uitspraak van de voorzieningenrechter) de conclusie in de brief van de behandelend arts van 31 januari 2006 dat behandeling in Azerbeidzjan vanwege de taalproblematiek niet mogelijk is, aan het BMA voor te leggen. Met betrekking tot de taalproblematiek overweegt

zaaknummer: AWB 06/38310 (voorlopige voorziening)
AWB 06/38309 (beroep)

5

verweerder in het bestreden besluit slechts dat verzoekster de stelling dat zij alleen de Armeense taal beheerst niet met objectieve en verifieerbare bescheiden heeft onderbouwd (pagina acht voorlaatste alinea van het bestreden besluit), zonder aan te geven waarom aan deze stelling, in het licht van hetgeen door verzoekster hieromtrent is aangevoerd, zou moeten worden getwijfeld. Voorts werpt verweerder de vraag op (laatste alinea pagina acht van het bestreden besluit) of de taalproblematiek een omstandigheid is die de feitelijke toegankelijkheid betreft zonder deze vraag te beantwoorden.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan voornoemde reactie van verweerder, mede gelet op het ernstige gevolg van het ontstaan van een medische noodsituatie bij het uitblijven van een medische behandeling, niet als een deugdelijke motivering voor verwerping van het door verzoekster opgeworpen bezwaar met betrekking tot de taalproblematiek worden aangemerkt. Het besluit waarbij vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw dan wel op grond van de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, Vb is geweigerd is mitsdien niet voorzien van een deugdelijke motivering.

- 2.21 Verweerder heeft ook medisch advies gevraagd aan BMA ten aanzien van de behandelmogelijkheden in Armenië en Georgië. Verweerder gaat er kennelijk vanuit dat verzoekster gedurende de behandeling van de mvv aanvraag in één van deze twee landen zal dienen te verblijven of zal kunnen verblijven. Nog afgezien van de vraag of dit uitgangspunt juist is en of het voor verzoekster mogelijk zou zijn in deze landen, waar zij nog nooit heeft verbleven, gedurende de behandeling van de mvv-aanvraag te verblijven, geldt het volgende. Verzoekster heeft gesteld dat in Armenië geen Nederlandse ambassade is en dat aldaar derhalve geen mvv kan worden aangevraagd. Verweerder heeft deze stelling niet weersproken. Voor Georgië geldt dezelfde taalproblematiek als in Azerbeidzjan. Dat er behandelmogelijkheden zijn in Armenië en Georgië doet derhalve aan het oordeel van de voorzieningenrechter aan het slot van overweging 2.20 niet af.
- 2.22 Het beroep is derhalve gegrond. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 7:12 van de Awb. De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit op bezwaar te nemen.
- 2.23 De gevraagde voorlopige voorziening hangende beroep zal worden afgewezen nu in de hoofdzaak wordt beslist.
- 2.24 Het bezwaar schorst niet de werking van het primaire besluit. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de intreding van de rechtsgevolgen van het primaire besluit – met name de daaruit voortvloeiende bevoegdheid voor verweerder tot uitzetting over te gaan – na weging van de wederzijdse belangen vooralsnog achterwege dient te blijven. Er is mitsdien, met toepassing van artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb, ambtshalve aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening gedurende de behandeling van het bezwaar zoals hierna wordt bepaald.
- 2.25 Verweerder zal met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb worden veroordeeld in de kosten die verzoekster heeft gemaakt en met toepassing van artikel 8:75, derde lid, zal de rechtspersoon worden aangewezen die de kosten moet vergoeden. De kosten ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht zijn € 644,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting).

zaaknummer: AWB 06 / 38310 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 38309 (beroep)

6

wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het verzoek om voorlopige voorziening hangende beroep (1 punt voor het verzoekschrift, wegingsfactor 1; er is geen aanleiding voor toekenning van een afzonderlijk punt voor de behandeling van dat verzoek ter zitting).

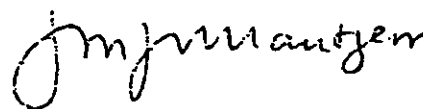
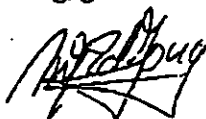
2.26 Met toepassing van artikel 8:74, eerste lid, Awb en artikel 8:82, vierde lid, Awb zal de voorzieningenrechter de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht moet vergoeden.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit van 20 juli 2006;
- 3.3 draagt verweerder op een nieuw besluit op bezwaar te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- 3.4 wijst de gevraagde voorlopige voorziening hangende beroep af;
- 3.5 verbiedt verweerder, bij wijze van voorlopige voorziening hangende bezwaar, over te gaan tot uitzetting tot vier weken nadat op het bezwaar is beslist;
- 3.6 veroordeelt verweerder in de kosten ad € 966,- en draagt de Staat der Nederlanden op deze kosten aan verzoekster te voldoen;
- 3.7 draagt de Staat der Nederlanden op het betaalde griffierecht ad tweemaal €141,- aan verzoekster te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, voorzieningenrechter, en op 25 januari 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van M.J.E. de Jong, griffier.

Afschrift verzonden op: 01 FEB. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 1 MRT 2007

ZAAKNR. 200701538/1/12

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr A.L. de Mik
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem
van 25 januari 2007
met kenmerk 06/38309

Inzake:

met IND-kenmerk 0001.23.2019
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr M. Terpstra
advocaat te Amsterdam

Procesverantwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

drs H. Heijink
070 370 3469

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 23 januari 2007, verzonden op 1 februari 2007, met kenmerk Awb 06/38309 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 20 juli 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit op bezwaar te nemen op bezwaar en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 4 november 2002 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 12 februari 2004 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij besluit van 20 juli 2006 heeft de Minister het hiertegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.
- 2.4 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.20 op pagina 4 en 5 van de bestreden uitspraak:

"De behandeld arts acht echter, in zijn brief van 31 januari 2006, behandeling in Azerbeidzjan vanwege het taalprobleem niet mogelijk. De voorzieningenrechter begrijpt de brief van de behandelend arts aldus dat, gelet op de gestelde taalproblematiek en er van uitgaande dat de beschikbare behandelmogelijkheden voor verzoekster toegankelijk zijn, niet is komen vast te staan dat de behandelmogelijkheden voor verzoekster effectief en adequaat zullen kunnen zijn. In het BMA-advies van 1 december 2003 is dit niet onderzocht. Verweerder heeft kennelijk geen aanleiding gezien (ook niet na eerdergenoemde uitspraak van de voorzieningenrechter) de conclusie in de brief van de behandeld arts van 31 januari 2006 dat behandeling in Azerbeidzjan vanwege de taalproblematiek niet mogelijk is, aan het BMA voor te leggen. Met betrekking tot de taalproblematiek overweegt verweerder in het bestreden besluit slechts dat verzoekster de stelling dat zij alleen de Armeense taal beheerst niet met objectieve en verifieerbare bescheiden heeft onderbouwd (...), zonder aan te geven waarom aan deze stelling, in het licht van hetgeen verzoekster hieromtrent heeft aangevoerd, zou moeten worden getwijfeld. Voorts werpt verweerder de vraag op (...) of de taalproblematiek een omstandigheid is die de feitelijke toegankelijkheid betreft zonder deze vraag verder te beantwoorden. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter kan voornoemde reactie van verweerder, mede gelet op het ernstige gevolg van het ontstaan van een medische nood situatie bij het uitblijven van een medische behandeling, niet als een deugdelijke motivering voor verwerping van het door verzoekster opgeworpen bezwaar met betrekking van de taalproblematiek worden aangemerkt. Het besluit waarbij vrijstelling van het mvv-vereiste (...) is geweigerd, is misdien niet voorzien van een deugdelijke motivering."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.21 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder heeft ook medisch advies gevraagd aan BMA ten aanzien van behandelmogelijkheden in Armenië en Georgië. Verweerder gaat er kennelijk vanuit dat verzoekster gedurende de behandeling van de mvv-aanvraag in één van deze twee landen zal dienen te verblijven of zal kunnen verblijven. Nog afgezien van de vraag of dit uitgangspunt juist is en of het voor verzoekster mogelijk zou zijn in deze landen, waar zij nog nooit heeft verbleven, gedurende de behandeling van de mvv-aanvraag te verblijven, geldt het volgende. Verzoekster heeft gesteld dat in Armenië geen Nederlandse ambassade is en dat aldaar derhalve geen mvv kan worden aangevraagd. Verweerder heeft deze stelling niet weersproken. Voor Georgië geldt dezelfde taalproblematiek als in Azerbeidzjan. Dat er behandelmogelijkheden zijn in Armenië en Georgië doet derhalve aan het oordeel van de voorzieningenrechter aan het slot van overweging 2.20 niet af."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.22, 2.23, 2.24 2.25 en 2.26 op pagina 5 en 6 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ten aanzien van grief 1

- 4.1 De Staatssecretaris meent dat de voorzieningenrechter bij de beoordeling van het beroep een onjuiste betekenis heeft toegekend aan de brief van 31 januari 2006. De voorzieningenrechter is blijken de aangevallen rechtsoverweging kennelijk van oordeel dat de brief 31 januari 2006 maakt dat niet, althans niet zonder een nadere reactie van BMA, van de inhoud van het BMA-rapport kan worden uitgegaan. De Staatssecretaris acht dit oordeel niet juist.
- 4.2 De Staatssecretaris is van oordeel dat de inhoud van de brief van 31 januari 2006 op juiste wijze is meegewogen in de besluitvorming. Het is de Staatssecretaris niet duidelijk waarom de brief van 31 januari 2006, ondanks hetgeen de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.19 overweegt, maakt dat toch niet van die behandelmogelijkheden uit kan worden gegaan. Aan dit uiteindelijke oordeel legt de voorzieningenrechter - zo begrijpt de Staatssecretaris - ten grondslag dat niet is vast komen te staan dat de behandelmogelijkheden effectief en adequaat zullen kunnen zijn. Daarmee wordt echter miskend dat het enkele feit dat russen het BMA en de behandelaars van de vreemdeling verschil van mening bestaat over de mogelijkheden van een adequate, dan wel effectieve behandeling van de klachten van de vreemdeling in zijn land van herkomst, niet betekent dat het onderzoek van het BMA daarmee onzorgvuldig of onvolledig is geweest.
- Vgl.: AbRS, 7 december 2006, 200605017/1, r.o. 2.2.1, Jv 2007/51*
- 4.3 De voorzieningenrechter had tot de conclusie behoren te komen dat de brief van 31 januari 2006 geen aanleiding bood voor het verrichten van nader onderzoek door het BMA, nu uit de brief geen concrete aanknopingspunten blijken voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het opgestelde advies.
- 4.4 In de brief van 31 januari 2006 wordt door de behandelend arts - voor zover thans van belang - aangegeven dat de huidige relatie volledig is gebaseerd op vertrouwensrelaties en communicatie en van dien aard is dat de arts zich niet voor kan stellen dat deze in het land van herkomst, waaruit zij juist gevlucht is, kan worden gegeven. Bovendien geeft de arts aan dat het van groot belang is dat mevrouw (verweester) alleen Armeens beheerst en geen Azeri, en dat het horen van laatstgenoemde taal alleen al de rillingen over de rug doet lopen. Naar het oordeel van de arts is langdurige behandeling in de huidige, veilige setting nodig.

- 4.6 Voor zover van belang, wijst de Staatssecretaris er op de lezing van de brief van de voorzieningenrechter niet (zonder meer) begrijpelijk te vinden, althans voor zover de voorzieningenrechter in de brief leest dat volgens de behandelend arts behandeling in Azerbeidzjan vanwege het taalprobleem niet mogelijk is, en voor zover daaruit vervolgens wordt afgeleid dat daarmee niet is vast komen te staan dat de beschikbare behandel mogelijkheden effectief en adequaat zullen kunnen zijn.
- 4.7 Uitgaande van de inhoud van de brief, zoals ook hierboven onder 4.6 weergegeven, komt de Staatssecretaris tot de volgende conclusie. Het in de brief geschetste belang van vertrouwensrelaties en communicatie kan niet afdoen aan het medisch advies, reeds omdat de behandelend arts in dit verband enkel aangeeft dat hij zich niet voor kan stellen dat er behandel mogelijkheden zijn. In de in beroep bestreden beschikking is ten aanzien van de brief een juiste toets aangelegd (zie met name pagina 7). De taalproblematiek is in de in beroep bestreden beschikking terecht onder de feitelijke toegankelijkheid geschaard, hetgeen de voorzieningenrechter aanleiding had behoren te geven het beroep in dit opzicht als ongegrond te beoordelen.

Vgl.: AbRS, 16 november 2006, nr. 200605085/1 (productie 2)

Ad grief 2

- 4.8 De voorzieningenrechter heeft ten onrechte geoordeeld dat het ontbreken van een diplomatieke vertegenwoordiging in Armenië maakt dat de Minister niet aan verweerster heeft kunnen tegenwerpen dat zij in afwachting van de behandeling van haar mvv-aanvraag in Armenië kan verblijven. Dat de mvv in Georgië dient te worden aangevraagd betekent niet dat gedurende de behandelduur van die aanvraag ook aldaar verbleven dient te worden. Het is aan verweerster waar zij de behandeling van deze aanvraag wil afwachten. De Staatssecretaris stelt vast dat verweerster geen feiten of omstandigheden heeft aangevoerd op grond waarvan geconcludeerd dient te worden dat de behandeling van de mvv-aanvraag niet in Armenië, dan wel in Georgië afgewacht kan worden. Daarbij is het van belang dat het niet aan de Minister was om aan te tonen dat verblijf in één van die landen mogelijk is, maar aan de vreemdeling om op grond van concrete feiten en omstandigheden aan te tonen dat zulks niet tot de mogelijkheden behoort. Dit had de voorzieningenrechter tot de conclusie behoren te brengen dat de genoemde behandel mogelijkheden in Armenië, als ook in Georgië aan verweerster tegengeworpen kunnen worden.
- 4.9 Ten aanzien van Georgië verwijst de Staatssecretaris allereerst naar hetgeen in het kader van de eerste grief naar voren is gebracht, daaraan toevoegend dat de brief van 31 januari 2006 specifiek ziet op behandeling in het Azeri en niet op behandeling in de Georgische taal. Hetgeen de voorzieningenrechter ten aanzien van Georgië uit de brief afleidt, kan daarin hoe dan ook niet worden gelezen. Ware dit anders, dan begrijpt de Staatssecretaris niet hoe wel kan worden aangenomen dat behandeling in Nederland mogelijk is.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 20 juli 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 1 maart 2007

Gemachtigde

mr A.L. de Milk, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070-7794469
telefax 070-7795506